

[Miljøministeren]

ne deklaration. Holland har søgt om værtskabet for den næste Nordsøkonference.

Som konklusion på denne gennemgang vil jeg gerne understrege, at det ser ud til, at der er størst uenighed blandt Nordsølandene i spørgsmålene om dumpning, havafbrænding og radioaktive udledninger.

Der skal ikke herske tvivl om, at jeg på disse punkter vil fortsætte med at lægge det størst mulige pres på konferencedeltagerne for at nå til en imødekommelse af vore ønsker. Om dette lykkes fuldt ud, er vanskeligt at vurdere på nuværende tidspunkt. Det vil formentlig først blive afklaret under konferencen.

Dette er, hvad jeg kan oplyse Folketinget om vedrørende det danske forhandlingsoplæg til den kommende Nordsøkonference. Vore holdninger er meget klare. Det, det drejer sig om, er at få omsat så mange af vore holdninger til virkelighed som muligt. Det ville være glædeligt, om den store interesse, som offentligheden i Danmark viser for konferencen, også kunne brede sig til offentligheden i visse andre Nordsølande. Forhandlingerne i London er afhængige af bl.a. den offentlige debat om disse vigtige spørgsmål.

Den næste Nordsøkonference skal formentlig afholdes i 1989. Som jeg nævnte før, har Holland tilbudt sig og ytret interesse for at påtage sig værtskabet herfor. Jeg vil på Danmarks vegne i London tilbyde, at Danmark afholder denne conference eller en efterfølgende conference for Nordsølandene. Også herigennem ønsker jeg at vi skal betone den betydning, vi tillægger dette arbejde.

*Forhandling***Gade (SF):**

Jeg skal takke ministeren for besvarelsen og vil så indledningsvis sige, at som vi ser det, er det så som så med fremskridtene siden Bremen, hvor der sidst blev holdt Nordsøkonference. Jeg skal også sige, at vi er noget bekymrede over den realitet, at det er England, der er værtsland for konferencen, og mener, at det giver anledning til skærpet opmærksomhed fra vores side. De miljømæssige problemer i Nordsøen er i hvert fald ikke blevet mindre, og det forstod jeg i virkeligheden også fremgik af ministerens redegørelse om de rapporter, der ligger på konferencens bord om giftene, om næ-

ringssaltene, om olieudslip og om behovet for bedre overvågning.

Et nyt problem siden de tidligere diskussioner er jo næringssaltdiskussionen, og her mener jeg, det er helt naturligt, at man også tager de iltforbrugende stoffer med. Jeg mener, det er vigtigt, at den diskussion nu bliver rejst. Vi har set iltsvindproblemer i havet ud for Jylland, vi har set iltsvindproblemer i så store områder, at det er fantastisk vigtigt, at det nye problem – nye i hvert fald i den forstand, at man ikke har haft øje for det i konventionerne – nu kommer ind.

Det andet, jeg vil sige, er, at vi skal sikre os, at der ikke sker en udvanding af de beslutninger, der allerede er taget i konventionerne, og de forslag, som Danmark tidligere sammen med andre eller alene har foreslået i konventionerne. Jeg var i den forbindelse glad for at høre det, ministeren sagde om de radioaktive udledninger; det forstod jeg i hvert fald sådan, at Danmark nu er tilbage ved de oprindelige danske synspunkter.

Jeg vil så vende mig til de enkelte områder, som ministeren nævnte.

Hvis vi tager spørgsmålet om udledning af farlige stoffer, den, som er reguleret i Pariskonventionen, hvori der står, at man skal eliminere, om nødvendigt i etaper, landbaseret forurening af de maritime områder med – og så kommer de sortlistede stoffer, så synes jeg, det er forholdsvis svagt, at man snakker om at stile mod en 50 pct.s reduktion. Det er ikke rimeligt, når vi i en konvention, som blev vedtaget i 1974, opererer med ordet eliminere vedrørende de sortlistede stoffer. Jeg mener ikke, det er tilstrækkeligt; vi må derfor efter min mening på de områder stille forslag om den formulering, som vi har bundet os til, og ikke acceptere nogen opblødning. Derved mener jeg at vi får en diskussion om, hvad nul er teknisk, hvad eliminering er. Vi skal bringe en diskussion frem om de bedste teknologiske muligheder for at eliminere de sortlistede stoffer – vel vidende, at nogle af dem kommer fra luften, hvorfor man ikke kan eliminere dem i den almindelige forstand til rent nul.

Jeg tror, det er vigtigt, at vi benytter de formuleringer, som vi har forpligtet os til i konventionerne, og dér mener jeg altså en eliminering inden 1995. Og jeg mener, at de grålistede stoffer skal mindskes med 50 pct. inden 1995.